

4458). 3. beh. $\frac{3}{4}$ (F. sp. 4530). *Loven stadfæstet 21. april 1965.* (Lovt. nr. 144).

Ved loven foretages en ajourføring af den beløbsgrænse i lov om rettens pleje, jfr. lovbekendtgørelse nr. 286 af 1. juli 1963, der er afgørende for, om en borgerlig sag i første instans skal behandles ved underret eller landsret. Grænsen er senest blevet forhøjet i 1963, da den blev fastsat til 3.000 kr. Siden da er der sket en betydelig stigning i priser og lønninger, og grænsen er derfor nu forhøjet til 6.000 kr. Samtidig er der foretaget en tilsvarende forhøjelse af to andre beløbsgrænser i retsplejeloven.

Ved loven ophæves bestemmelsen i § 234, stk. 2, hvorefter sager, hvis genstande overstiger 3.000 kr., men ikke 4.000 kr., kan anlægges ved underret i stedet for ved landsret, idet dog sagsøgte — senest på den første tægtedag — kan kræve sagen henvist til landsretten. Bestemmelsen, der blev indsat i retsplejeloven i 1927, synes ikke i praksis at have fundet anvendelse i noget større omfang ved siden af bestemmelsen i § 234, stk. 1, der giver parterne adgang til at vedtage underretsbehandling af sager, der efter de almindelige regler hører under landsret.

Ved fremsættelsen af lovforslaget oplyste *justitsministeren*, at loven ville medføre en vis aflastning af landsretterne, mens på den anden side arbejdsforøgelsen for underretterne de fleste steder ville kunne klares uden forøgelse af personalet. Ministeren fremhævede dog, at enkelte større underretter for tiden har en så stor arbejdsbyrde, at en yderligere forøgelse af arbejdet vil kunne nødvendiggøre deling af retskredsen eller ansættelse af flere dommere ved retten.

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget blev det anbefalet fra alle sider. *Thisted Knudsen* (V) rejste det spørgsmål, om det, når beløbsgrænsen nu førtes op til 6.000 kr., ikke ville være rigtigt at indføre den regel, at sagsøgte i sager f. eks. mellem 3.000 kr. og 6.000 kr. skulle møde med svarskrift. *Justitsministeren* oplyste heroverfor, at retsplejerådet for tiden behandler retsplejelovens regler om civile retssager, herunder spørgsmålet om, hvorvidt det bør tilledes, at man i sager, der behandles ved underret, kan komme med en skriftlig påstand og en skriftlig begrundelse af påstanden. Personlig ville han ikke have betænkeligheder derved.

Efter en kort udvalgsbehandling vedtoges lovforslaget ved 3. behandling uændret og enstemmigt, idet 1 medlem undlod at stemme.